

ZARZĄDZENIE SZEFA OBRONY CYWILNEJ KRAJU

z dnia 12 grudnia 1981 r.

w sprawie pełnienia czynnej służby w obronie cywilnej w czasie obowiązywania stanu wojennego ze względu na bezpieczeństwo państwa.

Na podstawie § 2 pkt 2 uchwały Rady Państwa z dnia 12 grudnia 1981 r. w sprawie wprowadzenia stanu wojennego ze względu na bezpieczeństwo państwa (Dz. U. Nr 29, poz. 155) oraz w związku z art. 12 ust. 4 pkt 2 i 3, art. 148 pkt 2, art. 157 ust. 1 i art. 237 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1979 r. Nr 18, poz. 111) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obowiązek pełnienia czynnej służby w obronie cywilnej w czasie obowiązywania stanu wojennego ze względu na bezpieczeństwo państwa — stosownie do postanowień uchwały Rady Państwa w sprawie wprowadzenia stanu wojennego — na całym terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej albo w granicach jednostek podziału administracyjnego państwa, w których został wprowadzony ten stan, dotyczy osób posiadających przydziały organizacyjno-mobilizacyjne do następujących formacji, działających na terytorium, na którym obowiązuje stan wojenny:

- 1) specjalistycznych oddziałów pierwszej pomocy medycznej;
- 2) specjalistycznych oddziałów technicznych będących specjalistycznymi oddziałami obrony cywilnej;
- 3) zakładowych i terenowych formacji obrony cywilnej w części dotyczącej komend tych formacji oraz służb:
  - a) przeciwpożarowej,
  - b) medyczno-sanitażnej,
  - c) porządkowo-ochronnej,
  - d) ratownictwa technicznego,

zwanych dalej „oddziałami obrony cywilnej”.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, powstaje z chwilą postawienia w stan gotowości oddziału obrony cywilnej do wykonywania ustalonych zadań, polegający na pełnieniu czynnej służby przez czas i w zakresie wynikającym z wykonywania zadań przez ten oddział.

3. Postawienie w stan gotowości oddziału obrony cywilnej następuje na zarządzenie komendanta tego oddziału, stosownie do decyzji kierownika zakładu pracy lub organu nadrzędnego.

§ 2. Zadaniem oddziałów obrony cywilnej zorganizowanych na zasadach określonych w § 1 ust. 2 i 3 jest w szczególności prowadzenie akcji ratunkowych i niesienie pomocy poszkodowanym.

§ 3. 1. Komendant oddziału obrony cywilnej organizuje przedsięwzięcia związane z wykonywaniem zadań, o których mowa w § 2, i kieruje ich realizacją.

2. Osoby pełniące służbę w oddziale obrony cywilnej obowiązane są do wykonywania poleceń związanych z tą służbą, wydawanych przez komendanta oddziału lub jego przełożonych.

3. W innym czasie niż przeznaczony na realizację zadań przewidzianych w § 2 osoby pełniące służbę w oddziale obrony cywilnej wykonują swoje dotychczasowe obowiązki służbowe (pracownicze), pozostając w stałej gotowości do natychmiastowego stawienia się w oddziale w celu podjęcia nakazanych zadań.

4. Komendant oddziału obrony cywilnej obowiązany

jest poinformować osoby pełniące służbę w tym oddziale o ich obowiązkach i uprawnieniach, a także o odpowiedzialności karnej za naruszenie obowiązków wynikających z tej służby na podstawie przepisów karnych działu IX ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1979 r. Nr 18, poz. 111).

§ 4. 1. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych i zarządy centralnych związków spółdzielni oraz szefowie obrony cywilnej województw, miast, dzielnic, gmin oraz miast i gmin zapewnią:

- 1) niezwłoczne przekazanie kierownikom podległych zakładów pracy, w których występują oddziały obrony cywilnej wymienione w § 1 ust. 1, ustaleń wynikających z zarządzenia oraz danych dotyczących sposobów ich realizacji;
- 2) osobom pełniącym służbę w oddziałach obrony cywilnej — stosownie do posiadanych zapasów — umundurowanie, środki ochrony indywidualnej oraz sprzęt i materiały niezbędne do wykonywania zadań.

2. Szefowie obrony cywilnej województw, w celu zapewnienia operatywnego przekazania ustaleń niniejszego zarządzenia do zakładów pracy, niezależnie od ich podporządkowania, zobowiążą podległych szefów obrony cywilnej (miast, dzielnic, gmin oraz miast i gmin) do niezwłocznego przekazania ustaleń wynikających z zarządzenia do kierowników zakładów pracy znajdujących się na terenie ich działania — do realizacji.

§ 5. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych i zarządy centralnych związków spółdzielni oraz wojewodowie mogą zarządzić, w miarę potrzeby, skoszarowanie osób pełniących służbę w oddziałach obrony cywilnej, zorganizowanych w podległych zakładach pracy.

§ 6. W sprawach związanych z zapewnieniem osobom pełniącym służbę w oddziałach obrony cywilnej bezpłatnego wyżywienia i zakwaterowania należy — do czasu wydania przepisów w tym przedmiocie przez Radę Ministrów na podstawie art. 166 ust. 1 ustawy, o której mowa w § 3 ust. 4 — stosować przepisy uchwały nr 75 Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1978 r., w sprawie finansowania szkolenia obronnego i świadczeń przysługujących uczestnikom tego szkolenia, odnoszące się do uczestników szkolenia obronnego w zakresie wyżywienia i zakwaterowania.

§ 7. 1. W zakładach pracy, w których w chwili objęcia ich militaryzacją były zorganizowane oddziały obrony cywilnej wymienione w § 1 ust. 1, należy zachować ich dotychczasowe struktury organizacyjne w celu wykorzystania tych oddziałów do prowadzenia akcji ratunkowych i niesienia pomocy poszkodowanym.

2. Do osób posiadających przydziały organizacyjno-mobilizacyjne do oddziałów obrony cywilnej, o których mowa w ust. 1, z tytułu objęcia zakładów pracy militaryzacją mają zastosowanie przepisy dotyczące służby w jednostkach zmilitaryzowanych.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia wprowadzenia stanu wojennego.

Szef Obrony Cywilnej Kraju: **T. Tuczapski**